

دم بدم در تو خزانست و بهار

شماره پرسش: ۳۰۲۸۴

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۹/۱۱/۲۱ ۰۰:۴۱:۴۳

متن پرسش

با سلام خدمت استاد بزرگوار: آنچه که سالیان زیادی است مرا رنج و عذاب می‌دهد، قبض و بسط‌های بسیار روحی و روانی است. یک روز شاداب برای مطالعه و ... است و یک روز حوصله هیچ کاری نداشته و به پوچی می‌رسم. یک روز با انگیزه و روز بعد بی انگیزه. با کوچکترین اتفاق انگیزه و نشاط روحی خودم را از دست می‌دهم. ممنون میشم از راهنمایی‌های شما بهره ببرم. التماس دعا

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: این حالت، چیز بدی نیست و منحنی این قبض و بسط‌ها اگر از معارف توحیدی غفلت نشود، رو به صعود دارد. به قول جناب مولوی: ای برادر عقل یکدم با خود آر/ دم بدم در تو خزانست و بهار. موفق باشید